

POWŁOCZONY (1) *part praet pass impf i [pf]*

N sg n powłoczoné.

Sł stp s.v. powłóczyć, Cn, Linde brak.

I. *impf Uciążliwie przenoszony z miejsca na miejsce; przen:*

Wyrażenie: »to tam, to sam powłoczony«: imię pánstwa Rzymfkiego [...] do Niemiec przeniešioné y po tak wielkim niebezpieczeństwie którémí było to tám to lám powłoczoné y vtraponé/ w Niemcéch/ iákoby w iákim bezpiecznym porcie stánęło OrzJan 64.

II. *[pf Zabronowany:*

Wyrażenie: »powłoczony broną«: á po śianiu áby násienie [lnu] było powłoczone broną Cresc 1571 188.]

Cf NIEPOWŁOCZONY, POWŁOCZYĆ

ALKa